

[Statsministeren.]

Den canadiske fiskeriminister gik videre med sagen i det canadiske underhus' stående fiskeriudvalg, og ifølge et pressereferat, som vores ambassade i Ottawa har fået, skulle han dér have sagt, at Danmark ikke „strictly observed its promise“ om at begrænse laksefangsten. Han anklager altså Danmark for ikke strengt at have overholdt sit løfte om at begrænse laksefangsten. Vi har anvendt den fremgangsmåde, hævder han, at vi vel har indskrænket antallet af fiskerfartøjer, men i de tilbageværende skibe har brugt bedre udstyr. Det betyder altså, at den begrænsning i laksefangsten, vi er med i en international aftale om, efter hans opfattelse ikke er blevet strengt overholdt af Danmark. Jeg tror, hr. Kofoed vil medgive mig, at noget af det, vi lægger vægt på, er at overholde aftaler. Jeg kan huske en debat i denne sal for ikke så forfærdelig mange måneder siden, hvor det var et hovedtema hos venstres ordfører i hvert fald, at overholdelse af internationale aftaler var noget meget væsentligt.

Det fremgår videre af pressereferatet, at et medlem af udvalget opfordrer den canadiske fiskeriminister til at iværksætte økonomiske sanktioner mod Danmark. Jeg ved ikke, om det er indgået i overvejelserne hos de utvivlsomt velmenende medborgere, der har kritiseret den nuværende danske regerings handling, at vi altså befandt os på et tidspunkt i udviklingen, hvor tanken om økonomiske sanktioner mod Danmark kunne blive rejst i et underhusudvalg i Canada, og disse økonomiske sanktioner skulle iværksættes mod Danmark, hvis Danmark ikke standsede laksefiskeriet. På dette svarede mr. Davis, at den senere udvikling i Danmark tydede på en større tilbøjelighed til at nedskære fiskeriet.

Jeg tager dette lille aktuelle eksempel med for at vise, at hele denne sag måske ikke er helt så enkel, som man fra visse sider har forestillet sig.

Det er rigtigt, som den ærede ordfører for forespørgerne — altså for sig selv — sagde

det, at der har været talrige artikler om denne sag. Jeg har, jeg havde nær sagt heldigvis, ikke læst dem alle sammen, men jeg har bemærket en enkelt, som forekommer mig at indeholde så interessante påstande og synspunkter, at jeg synes, den fortjener at nævnes her i det høje ting. Det er en artikel, der har stået i, jeg havde nær sagt det ellers så udmærkede blad Vestkysten, og på mit udklip står der stemplet datoen 13. marts 1972. Den har som overskrift:

„Stor forhåndsinteresse for laksedebatten i folketinget“

— og det er jo rigtigt. Nedenunder står der:

„Mange mærkelige spørgsmål trænger til afklaring i den spgede lakseaftale mellem Danmark og USA“.

Hermed er vel tendensen angivet, og det tør siges, at der er tendens i artiklen. Der står, hvis jeg må have lov at citere lidt springende — artiklen er så lang, og jeg skal lade dens kvalitet uomtalt, men i hvert fald vil jeg ikke belaste tinget med at læse den op — lidt inde i den:

„Det har vakt forbløffelse, at regeringen på tværs af internationale aftaler og saglige biologiske undersøgelser i huj og hast har kunnet imødekomme USAs krav om, at danske fiskeres andel i laksefiskeriet ved Grønland skal stoppes.“

Se, nu har man jo lov at blive forbløffet, og især hvis man er dårligt orienteret, men at det skulle være noget, der er sket i huj og hast, det vil i hvert fald medlemmer af den tidligere regering kunne afkræfte. Det er tværtimod en sag, der meget længe har været under behandling, og medlemmer af den tidligere regering vil kunne bekræfte, at der var medlemmer af den daværende regering, der dengang var tilhængere af, at man indgik en aftale med USA af den karakter, der nu er indgået — endog meget fremtrædende medlemmer, endog fra hr. Kofoeds eget parti og også fra det radikale venstre. Så at det skulle være noget, der er sket i huj og hast som et lyn fra en klar himmel, det har altså ikke noget på sig.